

TOTO

JE NINDŽA MAČKA
A KRÁDEŽ KORUNOVAČNÝCH
KLENOTOV

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

TOTO

**JE NINDŽA MAČKA
A KRÁDEŽ KORUNOVAČNÝCH
KLENOTOV**

Táto knižka patrí:

TOTO

**JE NINDŽA MAČKA
A KRÁDEŽ KORUNOVAČNÝCH
KLENOTOV**

DERMOT O'LEARY

ILUSTROVAL NICK EAST

slovar

*Prvý raz vyšlo vo Veľkej Británii v roku 2020
vo vydavateľstve Hodder and Stoughton*

Text copyright © Dermot O'Leary, 2020

Illustrations copyright © Nick East, 2020

Inside back cover photograph by Ray Burmiston

The moral rights of the author and illustrator have been asserted.

*All characters and events in this publication, other than those clearly
in the public domain, are fictitious and any resemblance to*

Translation © Alexandra Škorupová 2020

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2021

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Dermot O'Leary: TOTO THE NINJA CAT AND THE MYSTERY JEWEL THIEF*, ktorý prvý raz vyšiel vo vydavateľstve Hodder Children's Books, An imprint of Hachette Children's Group, v Londýne v roku 2020,

preložila Alexandra Škorupová.

Ilustrácie *Nick East*

Zodpovedná redaktorka Katarína Škorupová

Editorka Dáša Jajcayová

Sadzba LAYOUT, s. r. o., Bratislava

Tlač PATRIA, spol. s r. o., Prievidza

Cena uvedená na obálke knihy je nezáväzným odporúčaním pre konečných predajcov.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-5035-7

www.slovart.sk

PRE PIPA
SĽUBUJEM, ŽE SA BUDEM SNAŽIŤ,
AKO SA LEN BUDE DAŤ,
NAPLNIŤ CELÝ TVOJ SVET
ROZPRÁVKAMI A ZÁZRAKMI...
... POD PODMIENKOU,
ŽE PRESPIŠ CELÚ NOC.

PROLÓG

Bola hlboká noc, keď sa starosta Dick Whittington so svojim verným spoločníkom, kocúrom Tomom, na koni dostal na vrchol parku ***HAMPSTEAD HEATH***, najvyššie položeného miesta v celom ***STREDOVEKOM LONDÝNE***.

Ako sa tak zhora dívali na hlavné

mesto, celkom jasne tam videli stáť Katedrálu svätého Pavla. Podľa jej vysokej veže, ktorá sa na studenej čistej nočnej oblohe týčila do výšky, sa orientovali asi všetci Londýnčania.

Chvíľku tam len tak mlčky stáli. Užívali si pohľad na mesto, ktoré pomohli vybudovať a udržiavali v ňom poriadok.

Tom ticho zapriadol a vykukol svojmu pánovi spod kabáta. Vyšiel, ponaučoval sa a zaguľatil chrbát. Trošku sa poobtieral Dickovi o krk a zoskočil z koňa do mäkučkej machom obrastenej trávy.

Obaja boli vyčerpaní, no túto úlohu museli splniť **POTAJME** pod rúškom noci. Sčasti preto, že boli príliš slávni (v starom stredovekom Londýne poznali starostu a jeho mačku úplne všetci), sčasti preto, že to, čo Tom niesol, bolo veľmi dôležité a mocné.

„Si si tým úplne istý, Tom?“ zašepkal Dick tak nahlas, ako sa odvážil. Báľ sa, že ich niekto začuje. „Právom si si to **PORÁŽKOU TOHO ŽLODUCHA** vybojoval. Na mesto by uvrhol mor. Ba možno aj na celú krajinu. **KRÁĽ RODERIK VELKÝ, ŠPINAVEC ŠPINAVÝ**, prehral a jeho potkania armáda sa rozutekala. A to všetko tvojou zásluhou! Teraz si vďaka tomuto

**ZÁHADNÉMU ČAROVNÉMU OBOJKU
to NAJMOCNEJŠIE ZVIERA NA CELOM
SVETE!** Vďaka sile, ktorú ti dodáva, ťa nikto

neporazí v boji, a čo je najpodivnejšie, dokážeš sa so mnou vďaka nemu rozprávať ľudskou rečou.“

„Myslíš si, že si to neuvedomujem, priateľu?“ odvetila múdra mačka. „O dôvod viac, prečo to dnes v noci urobiť. Nemôžem riskovať, že sa tento obojok dostane do nesprávnych rúk. Zatiaľ je zvieracia ríša v bezpečí, no mohla by ho objaviť zlá mačka, potkan či pes... Tak... poď, pridaj sa ku mne – je čas!“

Pán zosadol z koňa a vytiahol zo sedla striebornú kazetu. Priniesol ju Tomovi a postavili sa na breh rybníka.

„Budú mi chýbať naše rozhovory, Tom,“ usmial sa na svojho spoločníka.

„Och, neboj sa, Dick, vždy budem rozumieť tomu, čo mi hovoríš, len ti nebudem musieť

odpovedať. Konečne ťa budem môcť ignorovať ako každá normálna mačka!“

Dick sa zasmial a postrapatil Tomovi kožuch.

„Nuž, keď si si teda istý, že robíš správnu vec, môžeš sa spoľahnúť – našu dohodu dodržím. Časť pôjde do Tower of London a časť už navždy zmizne.“

Mačka prikývla a packou sa dotkla obojka. Rozdelil sa na dve dokonalé časti – na jednej v mesačnom svite žiarili bezchybné diamanty, na druhej tmavomodré zafíry. Bez ohľadu na to, koľkokrát ho už videli, muža i mačku opäť ohromila jeho krása.

Tom sa naň posledný raz pozrel, **VLOŽIL DIAMANTOVÝ OBOJOK** do zamatového puzdra a opatrne ho položil do **STRIEBORNEJ KAZETY**. Zaklapol ju a hodil do hlbokého rybníka, čierneho ako noc. Sledovali, ako sa pomaly potápa ku dnu, až kým im celkom nezmizla z dohľadu.

PRIATELIA SA NA SEBA USMIALI.

Toma zamrzelo, že už nikdy nebude môcť hovoriť ľudskou rečou, no stálo to za to.

Vyskočil pánovi pod teplý kabát, vysadli na koňa a vybrali sa do svojich pohodlných postelí v Londýne.

Tom si mohol byť istý, že sú všetky zvieratá starého Londýna – a vlastne aj **SVETA** – v bezpečí. Nepriateľa porazil. A tak to aj bolo. Teda aspoň nasledujúcich 600 rokov.

AŽ KÝM...

PRVÁ KAPITOLA

„HÉÉÉJ TAM DOLE NA SKLÁDKE, tam je naj, tam je naj, óóó áááno!“ dovrieskal spevák a na záver svojho vystúpenia vystrúhal hlbokú poklonu. „Ste úžasné publikum! Ešte raz ďakujem a dobrú noc!“ kričal do burácajúceho davu.

„MAČKOFÚŽ, MAČKOFÚŽ, MAČKOFÚŽ!“ skandoval dav a on si zotrel z čela pot, poslednýkrát zamával fanúšikom a zišiel z pódia.

Na vystúpenie priateľa v legendárnom ***MLIEČNOM BARE*** ***PACKOŠA PRESLEYHO***

V ŠTVRTI SOHO V LONDÝNE

sa prišla pozrieť aj ***NINDŽA MAČKA TOTO***

s kamošmi. Tak isto ako všetky mačky, psy, fretky, líšky, či dokonca holuby, čo išli s dobou.

U Packoša Presleyho vždy s radosťou privítali všetky druhy zvierat. Stačilo, ak boli v pohode. To znamená, že: museli počúvať svoje pravé zvieracie ja, v žiadnom prípade sa nebiť (ani mačky), museli milovať svojich blížnych a, samozrejme, hudbu.

Rozhodne to bolo výnimočné miesto.

Toto si večer užívala. Vedela, že ďalšie voľno tak skoro mať nebude. Na druhý deň mali prísť nejakí ľudskí diplomati z Francúzka a spolu s nimi aj ich zvierací maznáčikovia. Takže sa bude v službe starať o ***FRANCÚZSKEHO VEĽVYSLANCA ŽÁNA LE MŇÁU.***

Strážiť zvieracích diplomatov bola pre Toto a jej šéfa Larryho hračka. Po tom množstve nebezpečných dobrodružstiev, ktoré zažila, odkedy

DŽEZOVÝ
A MLIČNÝ BAR
U PAKOŠA PRESLEYHO

TLESK
TLESK
TLESK

TLESK
TLESK

TLESK

TLESK TLESK

sa z nej stala **NINDŽA MAČKA**, jej veru takéto ľahké úlohy celkom stačili.

Mačkofúz zliezol po schodoch na boku pódia a kľučkoval tanečným parketom ku stolu osvetlenému sviečkou, za ktorým sedeli jeho priatelia. Mal na sebe čierny rolák, tmavomodré zamatové sako, čo ešte doladil baretkou na hlave a čiernymi slnečnými okuliarmi. Vyzeral presne ako spevák džezových šlágrov.

Za stolom spolu s Toto sedel aj jej:

trúfalý, no **VERNÝ BRAT BLYSKOT**.

Keďže Toto takmer nič nevidela, bol jej očami a vyhlásil sa za jej zástupcu – napriek tomu, že zakaždým nejakou nešťastnou náhodou spôsobil také množstvo problémov, aké vyriešil,

čerstvo **ADOPTOVANÝ BRAT PAKKA**,

ktorý k nim do rodiny prišiel z útulku, hoci

sa aj naďalej stretával aj s uličníkmi zo svojho starého gangu Bejsbalkových Bitkárov,

ŠÉF LARRY, vedúci anglickej pobočky

Starovekého Svetového rádu nindža mačiek,

KAMOŠKA BRITA CERIZUBOVÁ, psia

hlava Centrály Investigatívnej Animalistiky (CIA), ktorá má na starosti celý bezpečnostný plán počas veľvyslancovej návštevy.

Mačkofúz sa zosunul na stoličku a objavila sa za ním veľká chlpatá hnedočervená mačka s klobúkom na hlave.

„Priateľu, **TO BOLA OHROMNÁ ŠOU...** poriadna divočina,“ prehovorila mačka s americkým prízvukom.

Všetci zalapali po dychu, keď si to uvedomili... Stál tam **PACKOŠ PRESLEY! OSOBNE!**

Klub mu patril a zároveň bol jedným z najlepších mačacích džezových hudobníkov na svete.

„Niekedy musíte znovu prísť, nech si s tou vašou bandou bláznivých vyvrheľov môžem dať večeru,“ položil Toto na plece obrovskú hrejivú labu.

„Počul som, ako si zachránila festival Mačkanica – my hudobníci sme ti ohromne zaviazaní. Len tak ďalej! Robíte s týmto

džentlmenom veľmi dobrú robotu,“

kývol hlavou na Larryho

a zavolať okoloidúceho čašníka.

„Tento stôl dnes pije na

účet podniku. Nuž,

ospravedlňte

ma, prišlo na

rad moje

vystúpenie.

Veľmi ma

tešilo.“

„PACKOŠ PRESLEY!“ vyhrkol neveriacky Blyskot, keď sa Packoš vybral na pódium. „Prišiel nás pozdraviť! Mačkofúz, si hviezda!“

„To nestojí za reč,“ mávol rukou potkan, no očividne bol so sebou nadmieru spokojný. Naklonil sa so stoličkou dozadu a odchlípol si z lahodného mlieka. „To vieš, môj talent nie je len požehnaním, ale aj prekliatím. No neznášam, keď ho musím skrývať a ukracovať tak svoje publikum.“

„MAČKOFÚZ, BOLO TO LEN TVOJE ŠIESTE VYSTÚPENIE!“ zasmial sa Larry a prevrátil oči.

Hovoril pravdu, no odkedy sa Mačkofúz na **MAČKANICI** spontánne chytil mikrofónu, aby zachránil situáciu, jeho spevácka kariéra prekvitala. So svojou novou kapelou **CHRDÉ CHVOSTY** sa práve vrátil z úspešného turné po Európe. Zahrali si v Ríme, Berlíne, Paríži

i v Madride. A dnes oslavovali návrat domov koncertom v Londýne.

Zatiaľ čo Mačkofúz cestoval po svete, Toto s Larrym zostali **V POZORE**. Napriek tomu, že Toto AJCIVOJVODU PARAZYXA opäť porazila (skôr ako stihol zhypnotizovať a ovládnuť celý svet), utiekol a nemali najmenej potuchy, kam šiel. Netušili, kde a kedy sa opäť zjaví. Zatiaľ v uliciach vládol pokoj, no vedeli, že PARAZYX niečo plánuje. A to v plnej sile s jedinečným štýlom a šarmom!

„No teda musím povedať, že som si život muzikanta celkom obľúbil. Už sa však teším na zajtraší deň voľna. Možno si skočím trošku zarybárčiť – nechceli by ste sa niekto pridať? Ach, dočerta, vy všetci pracujete, pravda?“ spýtal sa Mačkofúz priateľov.

„Žiaľ, áno,“ odvetila Brita. „Táto banda pomáha **VLÁDNEJ OCHRANKE**

PRI POBYTE FRANCÚZSKEHO VEL'VYSLANCA.

Mimochodom, vďaka. Nie je to taká sranda ako tie nindža dobrodružstvá, na ktoré ste zvyknutí.“

„S radosťou,“ odvetil Larry veselo. „Po tom PARAZYXOVI niet ani stopy. Hlavne vďaka tejto tu a jej spoločníkom,“ drgol do Toto, „sú ulice mesta bezpečnejšie ako kedykoľvek predtým.“

Toto to nesmierne potešilo. Larry bol jej mentorom, šéfom aj priateľom, a preto nemohla byť pyšnejšia, ako keď bol spokojný s prácou, ktorú s bratom odviedli.

„Tak! Pripomeňte mi, čo je v pláne?“ naklonila sa pozorne k Brite.

„Vlastne nič neobvyklé, keďže budeme tesne v závese prehliadky ľudí. Večer sa zúčastníme na slávnostnej recepcii, navštívime Dolnú snemovňu a pozdraví nás dvadsaťjeden mňaukacích fanfár. Och, a ešte je tu jedna vec, na ktorej trvali,